

ע"פ 61012/05 - תמייר נחום - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו בית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ת 61012-05-16 נוכח תמייר נ' מדינת ישראל

נוכח

ת.ז 4201-12-15

032957078

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעערע
תמייר נחום - נוכח
על-ידי ב"כ עוז'ד תהילה בינו
נגד
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עוז'ד שרוןה בן-שושן
המשיבת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערע הוגש כתוב אישום, מתוון, כך יש לומר, בשל עבירה של אי-ציות להוראת שוטר במדים בניגוד לתקנה 23א(1) לת"ת, מעשה שהתרחש סמוך למרכז הירידים בת"א ביום 04.12.15 במסגרת חיגנות הפטיגל של אותה שנה.

עת/1, ממ"ש טל אנט, אשר שימשה באותה עת לתפקיד כשוטרת בשכר, וכיוננה את התנועה במקום, הורתה למערע, שהגיע עם רכבו, להזיז את הרכב משומם שלא ניתן להיכנס למגרש החנייה במקום, אשר נסגר על-פי הוראות המארגנים והמשטרה.

המעערע לא שעה לדרישת השוטר, נשאר במקום עם רכבו תוך שהוא מפיע לتوجه, לא היזז את רכבו ועמד בצד.

ברם הסתיים האירוע עם השוטרת, התעורר באירוע שוטר נוסף, והוא עת/2 לפני בית משפט קמא, رس"ל קונסטנטינין, אשר חזר על דרישתה של השוטרת שהמעערע ייזז את רכבו ויchnerה אותו בצד והמערע המשיך שלא להיעתר לדרישתה. גם דרישתו של השוטר, כי המערע יזדהה בפניו למסור את פרטיו, לא נענתה. האירוע הסתיים במעצרו של המערע ועיכובו במקום.

בשל כך, כאמור, הוגש נגד המערע כתוב אישום בשל אי-ציות להוראות שוטר במדים.

המעערע, בישיבת המענה, כפר במעשה, וזה לאחר שתוון כתוב האישום לא רק בסעיף העבירה שלו אלא בעובdotיו - אי-הציות להוראות השוטר הוסב מעבירה של אי-הזהות לאי-הזהות הרכב בעקבות בקשות השוטרים.

עמוד 1

בעקבות כפירתו של המערער בעובדות נשמעו ראיות. התביעה העידה את שני השוטרים שנכחו, ההגנה העידה את המערער בלבד, זאת בבית משפט קמא, לאחר שבתחילת דוחה טענה של אין להסביר לאשמה לפי סעיף 158 לחסד^פ לשמיית עדותם של המערער האמין חד-משמעות השוטרים ודחה את עדותם של המערער והרשו עבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן וגם בעובדות העבירה של כתב האישום בטרם תור שהוא עווה שימוש בסעיף 184 לחסד^פ.

בית משפט קמא בהכרעת דין, בנוסף לקביעות העובדה וממצאי המהימנות, זקף לחובתו של המערער אי-הבראת ראיות מטעמו, אשר מצדך היה, לדעתו, להעידן כדי להוכיח את גרסתו של המערער, כמו העובדה שלא העיד את אשתו, אשר נכח באירוע, שלא הציג תלונתו למחר^ש, כפי שטען נגד עד התביעה השני, כמו סרט וידאו שצילם במקום ולא הוגש.

בית משפט קמא לא ייחס משקל לטענת ב"כ המערער שיש לזכותו של המערער את העובדה שהמדינה לא העידה שוטרים נוספים שהיו באותו מקום.

לאחר הרשעה, בית משפט קמא גזר את דיןו של המערער לעונש שאינו מחמיר - 3,000 ל"נ קנס ופסילה מותנית של 3 חודשים לשלוש שנים. הערעור הוא על שני רכיבי פסק הדין.

המדינה מתנגדת, מطبع הדברים, לערעור על שני חלקיו.

אקדמי ואומר, שرك בנסיבות חריגות רשאי בית משפט של ערעור להתערב בקביעות העובדה של הערכאה הדינית לגבי קביעות העובדה המבוססת על ממצאי מהימנות.

בנוסף, יש לומר, שגם אם בית משפט של ערעור מוצא כי קיימות טענות שניות שניתן לקבלן במסגרת הערעור, קבלתן אינה מחייבת קבלתו כלו, ובית משפט של ערעור רשאי לדחות ערעור גם אם הוא מקבל טענה של מערער.

הנני סובר שאכן לא היה מקום שבית משפט קמא, באופן לא-שוויוני, יתן משקל ל"מחדרי חקירה" של ההגנה באין העדת עדים והציג ראיות, ומנגד יתעלם מכך מצד המדינה.

יחד עם זאת, לא מצאתי כל הצדקה, בנסיבות תיק זה, לקבע שבית משפט קמא טעה בקביעות העובדה שקבע על סמן עדויות השוטרים, ובעיקר על עדותה של השופרת אנט טל.

עדיה זו, במפורש, בגיןו לנטען בערעור, העידה לפני בית משפט קמא שהמערער לא נutter להוראותיה להזיז את רכבו. כך אמרה גם בדו"ח שערכה והוגש לתיק בית משפט קמא - **ת/1 "הוסף לנגן לעמוד עם רכבו בצד הדרך באופן שלא יפריע לתנועה, הנג הרכב התקבש מספר פעמים להמשיך בנסיעה, מאחר והפריע לתנועת הרכבים".**

בעודתה בבית משפט קמא שובי חזרה על הדברים בעמ' 3 ש' 15, שהמערער הפריע לתנועה, למרות גרסתו של המערער שלא כך היה וכי לא נדרש כלל להזיז את הרכב. בית משפט קמא בעמ' 21 לפרט' במפורש קבע שהוא מעדיף את עדותה של עדת התביעה על פני עדות הנאשם בנזקודה זו, שהיא הנזקודה העיקרית לשאלת הרשעה בדיון.

התוצאה הינה שאין מקום להיעתר לערעור בהכרעת הדיון.

העונש, כך אמרתי מלכתחילה, הוא עונש מידתי בנסיבות, והרעיר, על כן, נדחה.

ניתן והודיע היום, ג' סיון התשע"ו,
9/06/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלט על ידי נופר דידי